

tens, at man kan være med i mange aftaler og forlig, selv om ens mandater ikke er afgørende. Det er jo også en del af folkestyret, at man trods alt prøver at tage hensyn til hinanden og ikke majoriserer overhovedet, hvilket vi i Dansk Folkeparti meget mærkede var tilfældet under den forrige regering.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Følelser er jo noget mærkeligt noget. Men først må jeg sige, at der altså er nogle gode borgere i landet, der har bedt mig om ved førstkommande lejlighed at gøre fru Pia Kjærsgaard opmærksom på, at det ikke passer, når der bliver udtalt noget på befolkningens vegne. Så har jeg gjort det.

Dernæst vil jeg sige, at jeg fuldt ud respekterer, at der er et flertal i Folketinget bestående af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti. Det kan i virkeligheden være befriende, at det bliver tydeligt, hvor de politiske forskelle er. Jeg respekterer selvfølgelig også fru Pia Kjærsgaards invitation til at være med i flertallet, men det afhænger jo af, nøjagtig som når fru Pia Kjærsgaard indgår i en aftale, om man får tilpas meget indflydelse.

Må jeg slutte med at skynde mig at sige: Fru Pia Kjærsgaard siger, at reglerne, vi har talt om i dag om familiesammenføring, forhindrer mange tvangsægteskaber. Hvordan gør de det? Vil fru Pia Kjærsgaard forklare mig det? For det er ikke gået op for mig endnu, hvordan de forhindrer tvangsægteskaber.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

De forhindrer ikke alene tvangsægteskaber, de betyder også, at familiesammenføringsantallet er dalet drastisk, og det er det, jeg fastholder også var en del af hensigten.

Men jeg tror, at der er mange indvandrerorganisationer, og det ved jeg at fru Marianne Jelved ved og også går op i – og det er ikke polemisk ment overhovedet – som har nøjagtig samme opfattelse som Dansk Folkeparti, som ikke ønsker at afskaffe 24-års-reglen, hvilket fru Marianne Jelved og De Radikale gerne vil, og som Socialdemokraterne i hvert fald indtil videre ikke vil.

Fru Marianne Jelved ved godt, at de indvandrerorganisationer, som har udtalt sig, faktisk er glade for den regel, fordi de ved, at når først de har nået den alder, så kan deres familie ikke råde

over dem, som de gjorde før i tiden, ved at finde en fætter eller en kusine, eller hvad ved jeg, til dem i hjemlandet, hvor de bliver gift, og så skal de herop og bo, sådan som tilfældet var.

Så jeg tror, at jeg er enig med temmelig mange indvandrerorganisationer i min påstand om, at det faktisk har forhindret mange tvangsægteskaber, som jo er et uvæsen i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu er der jo ikke lavet nogen undersøgelser af, hvordan det går med tvangsægteskaberne, efter at man har lavet 24-års-reglen. Jeg hører på vandrørerne, at det betyder for de piger, der kommer fra den type af familier, hvor man tvangsgifter sine børn væk, at pigerne bliver sendt til udlandet nu. Hvor de før fik manden til Danmark og var her med deres familie, så er resultatet af 24-års-reglen, at de nu bliver sendt ud af landet og tvangsgiftet med en mand.

Hvis det er kvinderne, man gerne vil beskytte, så havde de sådan set bedst af den situation, hvor de trods alt kunne få lov til at blive her i landet. Så var der mulighed for at gøre noget ved det senere i livet, hvis de fik muligheden og opbakningen til det.

Men det var egentlig slet ikke det, jeg ville tale om, for jeg ville gerne tilbage til det her med de offentligt ansatte. For fru Pia Kjærsgaard har jo stået på talerstolen og sagt, at vi i oppositionen skaber utryghed. Jamen så lad os da en gang for alle få manet den utryghed i jorden. Det kan fru Pia Kjærsgaard jo gøre ved at udstede en garanti til de offentligt ansatte, som går på, at der ikke kommer privatiseringer i kølvandet på strukturreformen, for det har Dansk Folkeparti tænkt sig at gå imod; at der ikke kommer forringelser af løn- og ansættelsesvilkår, og at der ikke kommer til at foregå nogen fyringer i kølvandet på strukturreformen. Så nemt er det.

Kl. 17.05

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Lad mig allerførst sige, for nu var fru Pernille Rosenkrantz-Theil inde på det i indledningen: Jeg tror da stadig væk, at der er huller, hvad angår tvangsægteskaber, det tror jeg.

Der er noget, der er fantastisk rørende, det kan jeg slet ikke lade være med at sige. Fru Marianne Jelved går så højt op i det her, og fru Pernille Rosenkrantz-Theil begynder at anmelde